

Mál nr. 74/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Meðábyrgð tjónþola vegna slyss á skemmtistað.****Gögn.**

Málskot, dags. 28. febrúar 2020, ásamt fylgiskjölum nr. 1-14.

Bréf V, dags. 13. mars 2020, ásamt fylgiskjölum nr. 1-5.

Bréf M, dags. 19. mars. 2020.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu, dags. 4.1.2018, kemur fram að M hafi komið á lögreglustöðina í Grindavík og tilkynnt að hann hafi orðið fyrir slysi laugardaginn 9.12.2017 um kl. 01:00 á veitingastaðnum P, sem er veitingastaður í eigu A. Haft er eftir M að hann hafi verið staddur á veitingastaðnum ásamt eiginkonu sinni K og vinafólki sínu, hjónunum P og S. Kvaðst M hafa farið í þrígang út á pall á veitingastaðnum til að reykja, en þegar hann fór út í fjórða sinn hafi hann orðið fyrir því að stíga á svell með þeim afleiðingum að hann hrasaði með þeim afleiðingum að vinstri fótur hans brotnaði. Kveður M svellið hafa verið til komið vegna þess að starfsfólk veitingastaðarins hafði, skömmu áður en hann fór út í fjórða skiptið, hellt vatni yfir pallinn í þeim tilgangi að þrifa ælu eftir gest staðarins. Þar sem frost hafi verið á þessum tíma hafi vatnið frosið og svell myndast á pallinum.

Í vitnaskýrslu lögreglu, dags. 8.3.2018 Kveðst P ekki hafa orðið vitni að slysinu. Hann og kona sín, S, hafi verið inni á meðan M fór út að reykja og datt. P sagðist hins vegar hafa séð þegar starfsmenn hafi held heitu vatni yfir ælu sem var utandyra á reykingasvæðinu og hugsað hversu heimskulegt það væri í frosti.

Í vitnaskýrslu lögreglu, dags. 10.3.2018, er haft eftir G, framkvæmdastjóra veitingastaðarins að engar upptökur væru til af atvikinu þar sem þær eyðist sjálfkrafa innan 14 daga. Kvaðst hann þó hafa skoðað upptökur frá umræddu kvöldi og að á þeim hafi aðeins hafi sést hvar M lá í jörðinni en ekki hvernig hann hafi fallið. Enn fremur sagði G frá því að skilti væri á hurðinni að pallinum þar sem fram kemur að gæta þurfi varúðar vegna mögulegrar hálfu. Aðspurður kvaðst G ekki geta staðfest hvort starfsmenn hans hefðu hellt heitu vatni á pallinn og kvaðst hann ekki vita til þess.

Með bréfi V til nefndarinnar fylgir framburður tveggja starfsmanna skemmtistaðarins. Um er að ræða tölvupóst með spurningum og svörum sem starfsmaður V virðist hafa ritað niður skv. samtali við starfsmennina. Staðfestir annar starfsmaðurinn framburð sinn með tölvupósti til V en engin staðfesting er frá hinum starfsmanninum. Í hinum staðfesta framburði er haft eftir starfsmanninum að mikil hálfka hafi verið á svæðinu en hún geti ekki svarað því hvort starfsmenn hafi hellt vatni á pallinn umrætt kvöld. Aðspurð gat hún ekki svarað til um hvort pallurinn hefði verið hálfkuvarinn með salti fyrir um kvöldið en fullyrti þó að sett hefðu verið upp gul skilti til að vara við hálfku. Þá kvað hún M hafa verið í annarlegu ástandi og varla getað staðið í fæturna.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V á þeim grundvelli að A beri skaðabótaábyrgð á því tjóni sem hann varð fyrir í umrætt sinn. Viðurkenndi V bótarétt M úr tryggingunni að hluta en skerti bætur að 1/3 hluta á þeirri forsendu að tjónið yrði að hluta til rakið til ölvunar M. Í rökstuðningi sínum hvað þetta varðar vísar V til fyrirspurna félagsins til tveggja starfsmanna veitingastaðarins, þar sem fram kemur að M hafi verið búinn að sitja í dágóða stund við drykkju og verið orðinn verulega ölvaður þegar slysið varð. Vísar V sérstaklega til þess að í framburði annars starfsmannsins hafi komið fram að M hafi ekki getað gengið almennilega sökum ölvunar. Þá vísar V til þess að M hafi ekki verið látinn rita undir samþykkiseyðublað á brádamóttökuskra þar sem það hafi ekki þótt við hæfi vegna ölvunar.

Álit:

Enginn ágreiningur er milli aðila um að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Ágreiningur málsins snýr því einungis að því hvort M skuli bera hluta tjónsins sjálfur vegna meðábyrgðar. Framburður M og vitna ber saman um að vatni hafi verið hellt á pallinn skömmu fyrir tjónið og er ljóst að það skapaði mikla hættu m.v. veðuraðstæður. Enn fremur liggur fyrir að A lét undir höfuð leggjast að varðveita myndband sem e.t.v. gat varpað ljósi á aðdraganda tjónsins og aðstæðna. Með hliðsjón af framangreindu og gögnum málsins telst því nægilega sannað að mikil hálka á svæðinu verði rakin til þess að starfsmenn helltu vatni á pallinn skömmu áður en M hrasaði.

Ljóst er að starfsemi A fellst m.a. í veita áfengi og er því fyrir séð að gestir veitingastaðarins geti verið ölváðir. Auk þess er um að ræða rekstur sem laðar að sér viðskiptavini með auglýsingum. Hvílir af þeim sökum enn ríkari skylda á A en ella að gæta þess að hálkuverja útsvæði staðarins og tryggja öryggi gesta. Gögn málsins bera með sér að starfsmenn veitingastaðarins hafi vanrækt að sinna hálkuvörnum umræddan dag auk þess sem þeir hafi hellt vatni á pallinn í frostatíð. Máttu þeir vita að leiddi til stóraukinnar hættu á hálkuslysum og telst sú háttsemi vítaverð.

Hvað ölvun M varðar verður ekki talið sannað að orsakasamband sé á milli ölvunarástands hans og þess að hann varð fyrir umræddu slysi. Verður því jafnframt talið ósannað að slysið verði rakið til háttsemi sem metin er M til gáleysis. Á M því rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á óskertan bótarétt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir, lögfr.